

aabne eller lukkede Ledninger, eller naar den finder det ønskeligt at tilvejebringe et samlet, fælles Vandafledningssystem for større Arealer, som kunne ventes bebyggede i en nærmere Fremtid. Enhver Ejer, hvis Ejendom er saaledes beliggende, at dens Afløbsvand hensigtsmæssigt kan føres til den paatænkte Ledning, kan indvarsles til at give Møde under Sagens Behandling og tilpligtes at tage Del i Bekostningerne ved Udførelsen af den ved den kommunale Bestyrelses Foranstaltning udarbejdede Plan samt ved dennes Tilvejebringelse imod at faa Ret til at benytte Ledningen, alt under Forudsætning af, at Vandsynsmændene eller Landvæsenskommissionen afgiver Kendelse for, at Planen bør fremmes, og at den paagældende Ejendom helt eller delvis bør deltage i Anlægget, idet det nøje skal overvejes, om den Bekostning, som dette medfører, staar i passende Forhold til de Fordele, der opnaas. Som Lodsejer anses saavel Vejvæsen som Jernbaneanlæg. Saafremt Planen omfatter saadanne større bebyggede Dele af Kommunen, at dennes Gennemførelse har almen Interesse, kan en Del af Udgifterne ved et Anlæg, der tilvejebringes ved den kommunale Bestyrelses Foranstaltning, paalignes Kommunens Kasse.

3) Naar den kommunale Bestyrelse skønner, at et offentligt Vandløb eller en Del af samme, hensigtsmæssigt inddrages i et paatænkt Vandafledningsanlæg, kan den, idet Reglerne i §§ 3 og 4 i øvrigt følges, tage Bestemmelse i saa Henseende, og Sagen fremmes da i Overensstemmelse med de for dette Afsnit gældende Regler. Indtil Sagen angaaende Vandafledningsanlægget er afsluttet, betragtes Vandløbsstrækningen som offentlig og behandles efter det for dette udfærdigede Regulativ. Det samme gælder, hvis Vandafledningsanlægget ikke vedtages.

4) Angaar et Vandafledningsanlæg flere Kommuner, og de vedkommende kommunale Bestyrelser ere uenige om Sagens Fremme eller uenige om, hvorvidt offentlige Vandløb helt eller delvis skulle inddrages under Vandafledningsanlægget, træffes Afgørelsen af de overordnede Myndigheder efter Reglerne i §§ 3 og 4.

5) Angaar et Vandafledningsanlæg saavel Staden Københavns Grund som en tilstødende Kommunes Grund, afgør Justitsministeren, om denne Lov eller særlig Lov gældende for Staden København vil være at anvende ved Sagens Behandling.

§ 53.

Naar Sagen bortfalder.

Naar Sagen er indbragt for Vandsynsmændene til Kendelse eller for Landvæsenskommissionen, bliver det først nøjagtigt at undersøge, i Henhold til fremsendte tekniske Oplysninger, som Synsmændene eller Landvæsenskommissionen maatte ønske, om der efter samtlige Forhold er tilstrækkelig Grund til det ny Anlæg. Befindes dette ikke at være Tilfældet, afsiges der herom en Kendelse, og Sagen er da, saafremt den ikke appelleres, dermed bortfalden.

§ 54.

Naar Sagen fremmes.

Skønnes det derimod, at det tilsigtede Anlæg bør nyde Fremme, fastsættes nøjagtige Regler om de ny Ledningers Retning, Fald, Dybde, Beskaffenhed og Størrelse samt om de Godtgørelser, der i Anledning af Anlægget mulig ville være at udrede. Forlanger nogen af det ovenfor liggende Jordsmons Ejere eller Brugere, at Vandafledningsanlægget skal indrettes saaledes, at det bliver i Stand til at modtage og bortføre Vandet fra deres allerede tilstedeværende eller paatænkte Vandafledningsanlæg, bliver dette Forlangende at tage til Følge, medmindre ganske særlige Forhold skønnes at gøre denne Foranstaltning unyttig eller uforholdsmæssig vanskelig. Det bestemmes derhos, hvor meget de paagældende skulle bidrage til de med Anlæggets Udførelse og Vedligeholdelse forbundne Bekostninger. Endvidere træffes Bestemmelse om, hvem der skal foranstalte Arbejdet udført, hvem der skal sørge for Ledningernes Renholdelse og Vedligeholdelse, samt hvem der skal udrede de dermed forbundne Omkostninger, og i hvilket Forhold dette skal ske. Ved Bedømmelsen heraf bliver at tage Hensyn til Ejendommens Areal, Værdi, Bebyggelse, de Fordele, der i øvrigt opnaas, og til det Kvantum Afløbsvand, der paa Grund af Ejendommens særlige Anvendelse afgives til Ledningen.